

הארץ פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התהומות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרשלב ז"ע

מכתבי מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוויליס. הערות והארות

פרשת בא

שנת תשע"ד

עומד, תוכל לקפוץ ולדלג ולברוח ממה שאתה צריך לבrho על ידי כל
הנ"ל.

על כולם הוא ישועת ה' ונפלוותיו העצומים, אשר הוא יתברך עושה עם
כל האדם בכל יום ובכל עת, כמו שאומרים בתפלת שמונה עשרה, בברכת מודים
ולטהר מסעין לו וכור, ותזכה להחיות בקי בהלכה וכור שזו סוד כונת אלול
כידוע לך (ליקום ח"א סי' ד), אשרינו שאנו זוכים לדעת מסודות כאלה שם דרכים
נפלאים לכל אחד לעבדתו ית', אני לדודי ודודי לי (שה"ש ה' ג – ובליקום ח"א סי' ד)
יוכנו ללבת בהם באמת.

ובישועת ה' ונפלוותיו העצומים שמננו תחלה לא בטעודה שלישית
אתמול, ולבני נשא אל רגלי בהווא רוחה DNSIB וכור (ליקום ח"א סי' ג)
וירקתי הרבה בעורת השם יתברך, מה שבשחת תורה לא זכית לזה,
והכל בנפלוותיו וחסדיו הגודלים, מי ימל גבורות ה' וכור (הלים קה, ב).

יתר מזה יספר לך מוסר כתוב זה יידי נ".י. חזק ואמן ושם נפשך בראש
השנה בעבר, ובמה שאנו מקווים ומהיכים להיות על ראש השנה הסמור
הבא עליינו לטובה נא והאה שמחה עצמו ברה של שנ האה שעדת להיות אצל רבינו זלן
ותהדות ה' יהיה מעוז לעסוק בתורה כמה שעות בכל יום, ובתפלה ושיחת
וכור, וה' אלהים יעוז ויושיע לך מכל מה שאתה צריך להוועש חיש קל
מהרהה.

דברי אביך

נתן מרשלב

סימן קי"ז

בעורת השם יתברך, יומ ד' לך, תשע"ד

אהובי בני חבבי נרו יאיר, שלום לך.

מכתבן קבלתי ביום א', והיום קבלתי שני מכתבן. וברווך השם היה לי
נחת קצת ביום א', כי שמחתני בישועתך קצת, וגם או ביום א'
ידעתי כי בודאי צריכין עדין ישועה ורחמים רביים, והיום ראיתי זאת
במכתבן, אך כבר דברנו הרבה בזה שצרכין בכל פעם להודות על העבר
ולבקש על להבא. וכך חשבתי דרכיו ודרך העולם וראיתי היב שאמירץ
האדם להסתכל על החסרונות היה חסר לו לעולם הרבה, כי אפילו הגברים
הגודלים עדין חסר להם הרבה מאד, שנדרה להם להכרחות (ליקום ח"ב סי' ד)
צרכי הגוף הם רביים מאד, ואפלו הכרחות הם רביים וגודלים מאור, אכילה ושתיה ומלבושים

המשך בדף 4

ולה' הישועה שיחסוס עלייך וייעזר ויושיע ויגן عليك שתזכה לבא אל התכליות
הטוב. אתה בני חזק ואמן ותתחל מעתה בכל מה שתככל, ותשיש
כగיבור לדור זורחה עליון ליקום ח"א סוף סי' מ"ט כי הבחירה הפשית תמייה, והבא
לטהר מסעין לו וכור, ותזכה להחיות בקי בהלכה וכור שזו סוד כונת אלול
כידוע לך (ליקום ח"א סי' ד), אשרינו שאנו זוכים לדעת מסודות כאלה שם דרכים
נפלאים לכל אחד לעבדתו ית', אני לדודי ודודי לי (שה"ש ה' ג – ובליקום ח"א סי' ד)
יוכנו ללבת בהם באמת.

וזהו בעצם הכוונה, שאנו צריכים להתעורר ולהשתוקק ולהתהייג ולהתקרב
לדודינו ית' ולהיות בקי בויה, ודודי לי יוכנו ויורנו לקרבנו אליו בחמלתו
וכור. ואי אפשר להאריך יותר עתה, ומהסתם לא אשכח אותך גם שם על ציון
הה' בצל המלחמה יcin לבנו ויקשיב שועטנו.

נתן מרשלב

מכתבים דשנת תשע"ד

סימן קט"ז

ברוך השם, יומ א' נח ראש חודש חדש חשוון, תשע"ד

אהובי בני חבבי, מכתבן קבלתי ביום ד'.

והנה ברוב מכתבן אף על פי שkol צעקת עולה לשם, אך ברובם אתה
בעצמך משיב תשוכתך בצדך, תשובה נcona ואמתית. בפרט מה שכתבת
במכתבן הסמור שאין לך מקום לנוס כי אם לקבוע עתים לתורה. אמר ויציב
ונכון וישראל וישראל הדבר הזה, כי בודאי תורה ותפלה הוא עיקר הבית
מנוס, מכל מה שעובר על האדם בכל יום, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (קידושין ל)
בראיyi יצר הרע בראתי תורה תבלין, וכן כתוב (הלים קיט, ז) לו לא תורהך
עשהוי או אבדתי בעניין, ושם לך הטוב לדברים האלה.

ותדע נאמנה שמעודדי עד היום הזה, כמעט לא היה עת שלא עבר עלי כל מה
שעובד עלייך, ובכל פעם נדמה לי שכמעט אפס תקופה ח"ג, לולא ה'
עורחתה לי בכל יום, בדרכיו הנפלאים שהקדמים לחויתינו בשבעה משבבי טעם
וכור על ידי הניהול נזבע מקור חכמה וכור וכו'. זכור כי אין שום זמן בעולם,
והכל הולך ופורח כל עופר וכו', והצליח עופר הזה יכולין לבנות קצת בתורה,
קצת בתפלה, קצת בשיחה עצקה, ושועה ואנחתה, ולתלות עיניו להשם יתברך
וקצת בשיחה עם בני אדם במילוי דשמייא ובמילוי דעתמא, וקצת בעסקים משא
ומתן ופרנסת, וקצת בהכרחות ליקום הגוף שהם אכילה, ושתייה, ושינה וכו',
ובתוך כך חולף ועובד היום, וכן כמה ימים, ובתוך כך חומל השם יתברך
ומושיע ועזר מה שצרכיין, כי לא לנצח יריד וכור, והעיקר לבלי לחשוב מיום
לחבירו, ואל יבהלו רעיון לא מן העתדי, והשעה והיום שאתה

רב המאור הנדרול בנש"ק מופת הרור
נדול מרכן שמו נודע כבעיר טויה
חומר נ"י
נכד ללבינו הק' בעש"ט להה'ה
(הסכמת המתן מתקופת צלאה'ה על

מאמר כ"ז:

מאמר: ר' אש ב' נבי ל' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלוב

מההר"ר נחמן נ"י, מגע
הקדוש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וכותנו יונע עלינו
(חי מוהר"ן סי' ק"ג)

לדורותינו, שהם בנויים על יסודות הרורי קודש על פי דברי הבעל שם טוב ז"ל, שהם ספרי הרה"ק מפולגא, וספר ליקוטי אמרים, והשׁב עוד כמה ספרים באלה שטבו לילם.

וחמשביל יבין מאלו על פי דברים האלה, מאי זה ספרים לרחוק ובאי זה ספרים יתחזק וייחזו בהם, הינו אותם שהם בנויים רק על פי הגמרא ומדרשים וספריו הזוהר הקדוש, והאר"י ז"ל, והבעל שם טוב ז"ל, אשר שיאחו בהם.

(חי מוהר"ן סי' ת"ז)

ג"ב.

איש בשר פשוט

אמר עוד יהיה זמןשמי שהיה איש בשר פשוט יהיה הידוש גדול כמו הבעל שם טוב.

(חי מוהר"ן סי' תנ"ד)

ג"ג.

דברי צחות של מזרן הבעל שם טוב

כל הדברים שלו אפילו דברי צחות שלו שאומר שקורין ווערטיליך יש בכולם סודות עצומות נוראות ועמוקות מאד, ואפילו אדם פשוט שיש לו שכט אמיית קצת יכול להבין בהם קצת רמזים נפלאים ונוראים.

ובבר ספר שהבעל שם טוב ז"ל אמר פעם אחת ווערטיל והיו מהיכין בעולם האצילות הינו שהביא שמחה גם בעולם האצילות עד שנם שם היו מהיכין על ידי הווערטיל שלו.

(חי מוהר"ן סי' תש"ד, תש"ה)

ט"ט.

חידוש אצל הבעל שם טוב

אמר, אם היה הבעל שם טוב שומע תורה, היה אצל גם כן חידוש, אם היה רבנן שמעון בן יהחאי שומע תורה, היה גם כן חידוש גם אז.

(חי מוהר"ן סי' שפ"א)

ג'.

ספריו הבעל שם טוב: מעוררין האדם מעד לעבודתו ית'

מספריו החקירות וכו' ספר הרבה מאד בכמה פעמים, ואסר לנו מאי לאבלי לעיין בהם ולהביט בהם כל' ח"ז.

והפליג מאד בגודל האיסור, כי הם מבבלים דעת האדם מאד בדיונות זרות שאיןם ממשיים כלל לדעת תורהינו הקדושה, גם איןם ממשיים כshedim אשר בכל דברי רוז'ל מבואר ההיפך, בפרט כפי מה שזכינו בספריו הזוהר הקדוש וספריו האריז'ל, והבעל שם טוב ז"ל, וכיוצא, שהם כולם מיוסדים על פי רוח הקדוש, ומעוררים את האדם מאד לעבודתו יתרבך באמת.

(חי מוהר"ן סי' ת"ז)

ג"א.

אשרי שייאחו בהם

ואו דיבר רבינו ז"ל עמנו ואמר שאין ללימוד ספרים של דרושים ומוסר, כי אם אותן ההולכים על פי דבריו רבותינו ז"ל בגמרא ומדרשים, וספריו הזוהר הקדוש, וספריו האר"י ז"ל. וכן כל הספרים שהיברו הצדיקים הסמכבים

מהסתמת הגה"ק רבוי מאיר בראד צלאה'ה על הליקון:

רב ב עשר דורות בוצינא קידישא הוו"ב קדוש יאמיר לו, כל רוז אנס ליה מ"ה ישראַל בעש"ט ז"ק...

ההסתמת הגה"ק רבוי מאיר בראד צלאה'ה על הליקון:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דאיכא תולדות, שכן יונק מנידולו הקדוש, חוטר מגוע האלקי המפורט בעש"ט ז"ה"ה איש חמודות וורען לברכה ורע קדש

שם ומעשיהם עיריהם מדודות...

מאמר משיב נפש ◆

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

ק"ט

מתוך אחד הרבנים שליט"א

סעיף ט"ז: צדיק יסוד העולם

שואל: הנה לדבריך נמצא כי ר' נחמן עשה דרך מיוחד להסידור וממשיכו דרכו, ונשאר הרבינו שליהם, וגם אמר על עצמו המעלות הנדרות והנזרות שוכה לה, ובזה ידעו ממשיכו דרכו גודל מעלות רבם.

אבל מה זה שהוא העמיד א"ע אבל הוא המנהג של כל העולם כולו, שרובם כמעט לא ידעו ולא שמעו ממנו, ואף' אוחם ששמעו ממנו, רובם לא קיבל מרותו עליהם כלל, ואדרבה עוד להיפך, ואיך אמר לשונות כאלו הוא הרבינו של כל העולם, דוגמת מש"ב בח"י מהור"ן (ס"י קמ"ח) אותו ציריכים כל העולם, לא מביא אתכם וכמותכם, אתם יודעים בעצמכם, אלא אף' אותן הצדיקים שכולין כבר להתפלל, אני יכול להראות להם וכו' דרך בתפלה, וגם אף' צדיקים גדולים מארך, שהולכים כבר רק בייחודים, אני יכול להראות להם וכו' דרך בייחודים. וכן אמר (שם ס"י ר"ד) כל העולם צריכין אותו מארך, עד שא"א להם כלל להיות בלעדיו, וכען זה אמר (שם ס"י ר"ג) אותו ציריכים כל העולם, לא מביא אתכם, אלא אף' כל הצדיקים צריכים אותו, כי גם הם ציריכים להזכיר אותם למוטב, וכל מאמריהם אלו מראין אבל הכל צריך לעבור על ידו, מה שלכאורה באמת לא היה נראה כך כנ"ל.

ועי' מש"ב בדרשות הר"ן (דרוש שמני) זול ש אין ספק שרואו שנאמין, שכמו שבזמן שבית המקדש קיימם, היה המען ההוא המקודש מקום מוכן להחול שפע הנבואה והחכמה, עד שבמציאות המקום ההוא היה שופע על כל ישראל. כן רואו שהיו הנביאים והחסידים מוכנים לקבל שפע החכמה והנבואה, עד שבמציאותם יושפע השפע ההוא על המוכנים לכל בני דורם, אך גם אם לא ישתחטו עליהם. אבל מצד המצאים בדורם שהם עצם כמו המקדש המקודש. ולפיכך בהמצאה לנביאים והחסידים בדורות יהי השפע שופע עליהם, ובמציאותם אפשר שהיה שופע על כל המוכנים בני דורות. וכ"ש לאו שהם מתקרבים אליהם ומשתתפים עליהם. ולא בחיהם בלבד כי גם אחריהם מותם, מקומות קברותיהם רואיין להמציא השפע שם מצד הצדיקים. כי עצמותיהם אשר כבר היו כלים לחול עליהם השפע האלהי, עדין נשאר בהם מן המעלה והכבד שישיפיק לכיזא בזה. ומפני זה אמרו רוזל שרואו להשתתח על קברי הצדיקים ולהתפלל שם. כי התפלה במקום ההוא תהיה רצiosa יותר להמציא שם גופות אשר חל עליהם כבר השפע האلهי ע"כ.

ומבוואר בספרים (עי' כוה בזוהר ח"ב רע"א) שזה הייתה שיטת ירבם בן נבט, להטעות את ישראל, לומר כי אין הקב"ה מצומצם לעבדו בזמן מצומצם דוקא, וע"כ בדה חג חדש בחודש חשוון תחת חודש תשרי, וכן אין עבדתו מצומצמת בכיהמ"ק בירושלים דיקא, אלא יכולין להעמיד מקום עבודה בשאר מקומות, וכן אין המלכות מצומצמת לבית דוד דוקא, רק כ"א ראוי לו, אשר באמת הכל בשקר יסודתו, כי כך רצינו ית', להגביל הקדושה בזה האOPEN דיקא בבח"י עולם שנה ונפש.

וכן הוא בשאר עניינים, כי אף שהיו סודות קבלה לפני רשב"י, ואותיות דר"ע ושאר ספרים, ועוד ספר רזיאל המלאך וספר יצירה וכדומה משנים קדמוניות, עכ"ז הדריך הישר והנכון בכל העניינים הללו, סובב הכל על דרכו של רשב"י בהזוהר, כי הזוהר הוא הפוסק האחרון בכל ענייני קבלה, וכן כשהנסחכו דרכי הקבלה אצל הראשונים, והבאים אחריהם עד האריז"ל, וכ"א היה לו ההקדמות משלו מה שקיבל מרביתו, עכ"ז אחר התגלות האריז"ל נעשה והוא הפוסק האחרון, ועל הקבלה שלו אומרים שהוא האmittiy, עכ"ז השכל אמרת, עכ"ז הקוו הישר והנכון הוא קבלת האריז"ל, וכ"ז אעפ"י שעיל דרכי הצדיקים הללו, היו הרבה חולקים בתחלתם (עי' לקמן מזה), עכ"ז סכ"ס נכנס עניינים בתוך כל ישראל, וזה נשאר הורך המלך לכלום, כי אחר שכבר גילה הצדיק דרכו, ונפסק למלטה כתומו, כ"כ צריכין למיטה כלום לילך על דרכו.

ואף בתוך תוכיות של כוננות האריז"ל סובר הרש"ש, כי אחר שהוא גילתה ופירט כל הכוונות בדרך פרטיו, והשמות המנוקדות, אויע מעכשו צריכין לכוון דוקא באOPEN שגילה הוא, ואין יוצאי הכוונות לכוון בדרך כלליות, כאשר הם מובאים בשער הכוונות ובפרקי עין חיים, וכלשונו הקדוש בקדמת רחובות הנهر (דף ט ע"א) וכדי שתיפתפט שפע אוור הא"ס כנזכר (בלשון רשב"י המובה ש) צרך לכזין בכל המשכת מוחין וכו', וזה אפשר לאדם להמלט מעונש האמור (בדברי רשב"י), וכן כתוב בנחר שלום (דף לג ע"ג) ואני כזזהר אלא כמוחיר, להשתדל מאד לכזין בכל פרטיו כוונת הספירות וכו', וזאת היא הכוונה השלימה, ובבלתי כוונת השמות וכו', ובכלעדם הם כל אותן הכוונות בגוף ללא נשמה, ויש עליהם פחד כי יموתו ולא בחכמה וכו', וימחו רቦתי שדברתי עד כה וכו' עיי"ש, הינו שאחר שהוא כבר גילה פרטיו השמות והנקודות על כל השמות שיש לכזין ככונת האריז"ל, אעפ"י שבשעה"כ ובפרק"ח אינם מבוארם, וכל המכוונים שהיו לפניו לא כיוונו כך, עכ"ז מאחר שהוא כבר גילה זאת, צריכין לכוון דוקא בזה האOPEN, (וע"ז בארכיות מזה שלום מהר"ר יעקב משה הלל, מאמר בונה בשם עליותיו פ"ג).

ומכ"ש בהדרך של הבעש"ט הקדוש, שבבוואר הרבה בספרים לשונות כאלו, כגון מה שאמר הרר"מ מטשורנאביב (עי' מפעלות הצדיקים) כי עד בית המשיח, כל מה שייאחן איש אחד מישראל, וישבר לבו בהרהור תשובה, הכל הוא מכח הבעש"ט, וכן אמר הר"י מבעלז (שומר אמונה מבוואר השער) ווי עס געפינט זיך אפ"י א ערליך דעתשלע אין די גאנצע וועלע, הכל מכח הבעש"ט, וכן העיד הבעש"ט בעצמו (בארת המים) כי לו לא הוא לא היה נמצא עלי TABLE איש חסיד באOPEN פרסה אחד, ועוד כמה מאמריהם כאלו על הבעש"ט ודרכו.

מעשה י"ג, יומ ג', או ואויל די אויערין וואס העрин איזוינס אפיילו היינטן, און זענין זיעיר פריליך גיווארהען שא, אווי מיר בדארפין אויך בודאי בעורת השם יתברך דער מיט זיעיר פריליך זיין, אפיילו אין דער בלטאי בעשות וווחננות, אף על פי כן בתוך רפש וטיט היון כוה, ומצלות ים כאלה שנטפשט עכשו בעולם בעו"ה בעיקבות משיחא, וכינו לשמען נוראות באלה, פלאות כאלה נפלאות, ואם נאמר "פלאי פלאות" ריבות פעמים, לא יספיק על תיבת אהת מזאת המעשה הנוראה, שלא נשמע כוות מיטות עולם, און טאקי פארט אשרינו אשרינו וכו'.

דברי אביך

נתן מברטלב

סימן קי"ח

ברוך השם, יומ א חי שרה, תקצ"ד

אהובי בני חביבי, קיבל האגרת מתاي הרצוף פה, אשר הכתני ביום ד' [פרשת לך], והוא לעיל מכתב קי". ומה אוסף לכתבך לך אחורי שכבר כתבתי לך הרבה, ובאגראותיך שביריך בוזאי יש בהם די על כל מה שעובר עלייך ואני זכר אם דברתיך עמך פה אל פה מענין המדרש וביר פיא סי ה' והය' פג' אותן י"א את הכל עשה יפה בעתו [בקהלה ג', יא את הכל עשה יפה בעתו, גם את העולות נתן בלבם מבליל אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלדים מראש ועד סוף, וכ恬ב בליקוטי הלכות הל' ברכת השחר היה אות עד וויל לח הבחירה הוא כה גדול מאד, וכמנואר מוה בכל הספרים ובדברינו כמה פעמים, ועיקר בח הבחירה הוא על ידי שהשית העלים והסתדר צונן בהסתירות והעלמות גודלות, רק נתן לך ורעת באמון שבין מדרענו שציריך לבלוט כל מיל, לבקש ולהלחש אחר רצונו יתרה, ולבטל כל רצונינו נגיד רצונו יתרה. כי זו ידוע ונובן לכל שהעולם הזה אינו כלום, הכל הבלמים אין בו ממש, כמו שהתחילה קהלה ספרו, הכל הבלמים וכו', והוא אמר הכל הבלמים הכל הבל, וכן רוד אמר וכו'. אך אף על פי כן עדין צרכין לדבר מוה הרבה הרבה, ולחוור עם עצמו ועם חבריו המקשימים כמעט, כל זה וחומר מה, כי גם את העולם נתן בלבם, ודרשו רווייל וילוקט שמעוני ח' רמו טרט"ז) ומובה ביפורוש רשי' לשון העלמה ושכחה. השם יתברך בחכמה העמוקה הכניס העלמה בלב האדם בשילוב מה הבחירה, שבשביל זה יש לך להשתן להעלימו ולהסתירו ולהשכח כל זה.

אבל מה האמת בוזאי ביותר, שככל מי שרוצה להסתכל על התכלית הנצחית באמתו, בוזאי או אפשר להכחיש ולהלעט כל הגיל, שהעולם הזה הכל הבלים ולא ישאר כלום ממנו ומהותיו וכמספוי והבו וכו' כי אם מה שהתנייג וטרח בשביל התכלית הנצחית שהוא לשות ורצונו יתרה, ועל כן הצדיקים האמתיים שללו בדרך וזה הסתכלו כל ימיום על תלמידים הנצחוי, והשיגו והבינו תיקף שרצוינו יתרה להתרחק מכל התאות לא מלבד מן המותרות, אלא אפיילו מה שנראה להכרחות זריכין למעט בכל מה אפשר וכו' עי".

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצינוינו בעזה להדפיס כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מורהנית ובין על דברינו כדי שייצא מחתה ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרען

ורירות, שיכלון לבנות ימיו ושני אפיילו על ההכרחות לבור, והם מנעין את האדם מאריך מעבודות הבוראן. אבל להיפך כשוזכרין שהכל חסן, כי ערום יצא האדם מבטו אמא, וכל מה שיש לו הוא חסן גדול, אז יכול להחיות את עצמו הרבה בכל מה שיש לו, אפיילו בכתונות קרווע ומגעלים המטולאים ח', מכל שכן כישיש לו עוד איזה מלכוש ישן אפיילו של פשתן עב וכור' [ועין בליך'ה שהוא סוד אכילת כרפס לפני סדר יציאת מצרים].

ואפיילו בעניין עבודות ה', אף על פי שבזה צרכין להסתכל לעולות בכל פעם למלعلا למלעה, אף על פי כן כשרואין שעובר עליו מה שעובר, צרכין להחיות את עצמו בכל נקודה ונקודה טוביה שיש בו [עין בארכיטות לימוד הוה בספר ספרי מעשיה ט' מעשה של החכם והותם, ובמה ששים שם רביזיל ברמו מעשיות בסוף המשעה שקיים גם על רוחניות להחיות עצמו אפיילו בשעה דבר קטן עי", ובליקוטי ח' סי רפ"ב אמרה. ועין בספר'ק אהבת שלום פ' ברכה עה'פ' שמח ובלון בזאר].

ובכן היסורים וההרפתקות שעוברין על האדם בכל פעם, צרכיןليل' בכל זה הרבה. והכל שבודאי לפ' תוקף מרירות הגלות בעשרות וברוחניות שמתגבר עתה רחל' על כל ישראל, ובפרטות על כל אחד ואחד מה שעובר עלייך, וכי ריבוי הקלוקולים שידע כל אחד בנפשו, בזודאי צר' ומר מאד שמעט אי אפשר להחיות, אך עיקר הקיום והחיות הוא בסנס נפלא מאתו יתרה, על ידי עצם חסדיו יתברך שהוא ממש בכל יום ובכל עת. וכל זה כollow בדרכי קדשו זיל', במה שאמר ליקוטי ח' סי קצ'ט' על פסוק מהלום ה, ס' בצר הרחבה לי, שיש הרחבה גם בהצהה בעצמה וכו', מלבד מה שהוא יתרה מוציא מכמה צורות בהסדרו.

וכבר נחקר אצל שעייר החיות על ידי [תלילים ק', לא] אומרה לאלהי בעודי וכו' [ליקוטי ח' סי רפ"ב] בעניין עבודות ה', ובעניין עסקיו העולמים וטרdot הפרנסה והיסורים רחל', על ידי בצר הרחבה לי הניל' [עין למן מכתב קע'ג, וע"ע סול קע'ב] ובכל יום ובכל עת ורגע אני ראה דבריו הקודושים ויל' שאמור בצר הרחבה לי, וזה עיקר חייתי עתה עכ'ל, וכוכור היטב דברים אלו כי כבר דברנו הרבה בכל זה, ואף על פי כן אסור שייהו ישנים אצלנו, כי הם היינו וכו', ועל כל זה אמר דוד המלך ע"ה רשות ז' לולא ה' עזרתך לי ממעט וכו', וכן צורה בלא זרונה בידיו וכו' ואמרו רבותינו ז' [טוכה נג'] אלמלא הקדוש ברוך השם עזרו וכו', וכן הרבה.

וזמן המנהה הגיע, וגם השיליח [שליח מסדר הכתב] בא עתה לביתי, והיום חולף וועבר, אוון סע גיועגינט זיך דאס הארץ מיט דעם קוואל אוון דער קוואל מיט דעם הארץ, מיט אונזין שירותות ותשבחות וכו', אוון אט גיט אוערעך דער טאג וועט ח'ז דאס הארץ וכו' וכו', דער וויל קוומט דער גרויסער מאן דער אמת'ער איש חסן און שיינקט א טאג דעם הארץ וכו' לשון רביזיל בסיפ"ע

שיעור אופיך אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספר'ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מע Kun הערן אופיך אוצרות ברסל'ב יעדן טאג א
עמור בספר'ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אופיך אידיש מיט קלאלערן הסבר, לoit די
מפורשים און ליטס ווי עס איזו מובאראן אין ליקוטי הלוות
חזק ואמצז אוחוי לממוד ספריו "בכל יום", ולייען ולוחש בהם למיצאו בהם
בכל פעם עצזה להציג נפשיכם [עליל מכתב סי]

למתקנים למערתת ווון לטענן מאמריהם להופיע בערט סופר, או להערות ווון
מי שברצען שייען לו העט סופר על יד האיגען, יענה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
845.781.6701
או להפקה:
לזהודעה על מול טוג לאיגען, יש לטלהו הודעה (עד יומ ג' בשעה: 09:00 בנקוק):